

**[Camre.]**

nævne, at der har vist sig et flertal i udvalget gående ud på, at overgangsperioden fra ingen beskatning til fuld beskatning udvides fra 2 til 3 år.

Det var i det oprindelige forslag således, at man i det første år, 1976, skulle beskattes sparekasserne med 20 pct., året efter med 30 pct., for så endelig at nå op på de 37 pct. fra det tredje år. Overgangsperioden på 3 år nu vil indeholde beskatningsprocenterne 15, 20 og 30, således at man altså først i det fjerde år kommer op på den fulde beskatningsprocent, 37. Det er fundet rimeligt under hensyntagen til, at sparekasserne endnu ikke fuldt ud er oppe på det forretningsomfang, som gør det rimeligt at beskattes dem på samme måde som de private banker.

Jeg skal på socialdemokratiets vegne indstille, at man stemmer for de af flertallet stillede ændringsforslag og imod de af mindretallet stillede.

**Enggaard (V):**

Venstre kan tiltræde forslaget om, at man deler forslaget op i to bestanddele. Allerede ved første behandling vil man erindre, at venstre udtrykte kritik med hensyn til bestemmelserne om beskatning af investeringsforeningerne og havde den opfattelse, at vel kunne der påvises urimeligheder på dette område, men man var i risiko for at slå meget værdifuldt i stykker, dersom man søgte at gennemføre den foreslåede bestemmelse. Vi ser derfor frem til, at vi fortsat kan drøfte denne bestanddel af forslaget i udvalget.

Venstre kan tiltræde, at man giver sparekasserne en lempeligere overgangsordning for deres beskatning. Vi har noteret med tilfredshed, at det er langt den overvejende del af udvalget, som står bag en sådan opfattelse.

Ligeledes kan vi tiltræde, at man i denne omgang udtager andelskasserne af forslaget. Vi har den opfattelse, at andelskasserne principielt bør have de samme muligheder for at drive forretning som banker og sparekasser, og i det øjeblik en sådan ligestilling er tilvejebragt, bør den samme beskatningsregel også være gældende. Det er nu overladt til ministeren at skønne, hvornår dette tidspunkt er inde, således at dette spørgsmål vil kunne vurderes ved en senere lejlighed.

Jeg kan tiltræde de af flertallet stillede ændringsforslag.

**Glistrup (FP):**

Forslaget angår jo spørgsmålet om, hvordan man skal indkomstbeskatte de institutioner, der formidler pengeomsætningen her i landet. Der er det jo ikke nogen hemmelighed, at fremskridtspartiet ikke synes om indkomstskat overhovedet, og det er da også nogenlunde oplagt, at der vil kunne anføres gode og vægtige betragtninger for, at i hvert tilfælde det, der i den grad tager sig af hele omsætningens rygmarv, ikke er noget, hvor man stopper de fedtklodser ind, som indkomstbeskatningen udgør, at man altså med andre ord slet ikke skulle have nogen indkomstbeskatning af banker m.v. Det medfører til syvende og sidst bare, at opsparringsincitamentet, renten, bliver så meget lavere, sådan som bankvæsenet nu engang fungerer.

Men når vi nu har en indkomstbeskatning af pengeinstitutter, så er det jo med de ændringer, der blev gennemført her for godt og vel et års tid siden vedrørende sparekasser, ganske åbenbart, at man ikke kan lave den konkurrenceforvridning at beskattes sparekasser anderledes end banker, og det går fremskridtspartiet da under de givne forudsætninger også ind for.

Så bliver problemet blot, hvordan indkørsperioden for sparekasserne skal være, og dér nævnte hr. Camre, at man fra socialdemokratiets side mente, det var rigtigt med en 3-årig indkørsperiode. Det kan vi i og for sig godt være enige med socialdemokratiet i, men det fører os bare til lige den stik modsatte konklusion, nemlig at man skal stemme imod ændringsforslag nr. 14.

Forholdet er jo det, at vi allerede har haft det første indkørsår, idet den konkurrencemæssige ligestilling jo blev etableret pr. 1. januar 1975, og indkøringen op til de 37 pct.s beskatning er allerede begyndt ved, at sparekasserne nu i 1975 har kunnet drive virksomhed på lige fod med banker under en beskatningsprocent på nul. Ministerens oprindelige forslag om indkøring op til de 37 pct. gik altså ud på, at når første år var nul, så var andet år 20 og tredje 30, og først i fjerde år kom man ind på ligestillingen med de 37 pct. Det var og er efter vor mening absolut en rimelig hensyntagen til sparekas-